

[Ministeren for offentlige arbejder]

blikket. Jeg ved ikke, for hvor lang tid fru Lissa Mathiasen ønsker at jeg skal garantere at ville gå imod andre planer, der måtte komme engang på steder, jeg ikke ved, og i et omfang, jeg ikke kender. Det kan jeg jo ikke give noget fast løfte om, hverken på egne eller på eventuelle efterfølgeres vegne. Der er ikke sådanne planer, og det synes jeg må være tilfredsstillende, men jeg kan ikke udelukke, at der kan tænkes at komme nye ideer til besparelser, rationaliseringer af så væsentlig art, at de rigeligt opvejer de ulemper, der måtte være forbundet med en sådan besparelse. Jeg tror dog, at fru Lissa Mathiasen har fået indtryk af, at det ikke er et attempt på de tyndere befolkede steder eller de mindre ruter, der på nogen måde er tale om, det være sig fra DSB eller fra regeringen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 200

9) Til indenrigsministeren af:

Thoft (SF):

»Hvorledes agter ministeren at tilgodese militærnægtere, herunder CF-nægtere, der som offentligt ansatte tvangsudskrives til CF-tjeneste i henhold til CF-lovens § 13?«

Skriftlig begrundelse

For mere end 15 år siden åbnede daværende indenrigsminister Poul Sørensen for, at militærnægtere også kunne nægte at gøre tjeneste som værnepligtige i civilforsvaret. Begrundelsen fra militærnægterside var dengang, at CF har en række halvmilitære opgaver, hvorfor det må være logisk, at man også kan nægte CF-tjeneste på linje med militærtjeneste. Og det har nu været praksis siden 1968. Med CF-lovens § 13 er der skabt mulighed for at tvangsudskrive ansatte i stat og kommuner samt koncessionerede selskaber til at forrette CF-tjeneste. Denne tvangsudskrivning er nu påbegyndt i en række kommuner, herunder Århus kommune. Men en række af de offentligt ansatte er militærnægtere, som i sin tid også nægtede at forrette CF-tjeneste. Det forekommer derfor selvmodsigende, at disse mennesker nu skal kunne tvangsudskrives til at forrette CF-tjeneste.

Vil ministeren meddele de berørte parter, at ansatte i det offentlige og i koncessionere-

de selskaber kan bede sig fritaget for at forrette CF-tjeneste i henhold til CF-lovens § 13, når det strider mod disse menneskers moralske, etiske eller religiøse samvittighed at forrette tjeneste af denne art?

Thoft (SF):

Ifølge civilforsvarslovens § 13 kan man tvangsudskrive ansatte i stat, kommuner og koncessionerede selskaber til civilforsvarstjeneste. Da den paragraf kom ind i civilforsvarsloven for 2-3 år siden, forudså SF de problemer, det kunne skabe.

Det er nemlig sådan, at kommunerne selvfølgelig ikke kan skaffe det fornødne antal frivillige, og nu er f.eks. Århus kommune gået i gang med i overensstemmelse med loven at tvangsudskrive offentligt ansatte til at gøre tvungen civilforsvarstjeneste. Så er det, den uholdbare situation opstår, nemlig at man tvangsudskriver folk, som i sin tid nægtede at aftjene værnepligten i civilforsvaret, idet – som ministeren også vil vide – man faktisk siden 1968 har kunnet nægte at gøre tjeneste i civilforsvaret på linje med militærtjeneste. Så spørger jeg: hvilken fritagelsesordning agter ministeren at skabe for denne gruppe militærnægtere?

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg tror, der må have indsneget sig en misforståelse, for det er nemlig sådan, at i civilforsvarslovens § 13 står der, at den, der er ansat i stat, kommune eller koncessioneret selskab – som det også blev sagt – skal udføre de civilforsvarsopgaver, som pålægges ham. Bestemmelsen er begrænset til civilforsvarsopgaver, der naturligt henhører under eller står i forbindelse med den styrelsesgren, som vedkommende tjenestemand tilhører, og man bør ikke gå derudover. Det er et princip, som også blev forfægtet i den tidligere civilforsvarslov, og jeg er ganske enig i dette synspunkt.

Det vil sige, at ved udpegning af personel i henhold til denne § 13 bør kommunerne sikre, at der er en sammenhæng mellem de pågældende personers fredsmæssige virke, det, de laver til daglig altså, og de funktioner, som de har eller skal have i en beredskabssituation. Et pålæg i henhold til civilforsvarslovens § 13 medfører derfor ikke opgaver, som ikke henhører under den pågæl-